

Vážení čtenáři,

dostává se k vám nové číslo našeho školního almanachu „TUŠKA“.

Opět se můžete seznámit s děním v jednotlivých třídách. Dozvíte se například názory prvostupňových žáků na školu, zjistíte, jaké záliby a koníčky mají naši šestáci, a také by vás mohly překvapit plány deváťáků do budoucna.

Věřím, že se TUŠKA 2024 stane cennou připomínkou školních zážitků a pěkných chvil strávených se spolužáky a že svým dílem přispěje k letošním velkým oslavám výročí založení školy v Tupesích.

Těším se na společná setkání na akcích připomínajících 150. výročí založení naší školy a čtenářům TUŠKY přeji hezké a poučné počtení.

*Mgr. Štěpán Kubiš
ředitel ZŠ Tupesy*

OBSAH:

1	Slovo ředitele školy
2	I. třída
6	II. třída
8	III. třída
11	IV. třída
13	V. třída
16	VI. třída
22	VII. třída
27	VIII. třída
31	IX. třída

1. TŘÍDA

Třídní učitelka: Mgr. Andrea Čagánková

Asistentka pedagoga: Mgr. Barbora Křemečková

Pavel Buksa, Jakub Burda, Josef Bureš, Tobiáš Fabík, Anna Gejdošová, Patrik Hejda, Stanislav Cholasta, Eliška Churá, Nina Jáchymková, František Mikula, Vincent Neoral, Dafné Nováková, Klaudie Nováková, Vilém Orgoň, Anita Lilly Petrusková, Martin Simota, Valérie Szabó, Vítek Štolfa, Kamila Točková, Marie Trubačiková, Varvara Umrykhina, Matouš Vávra, Klára Velecká

Bílý den

Velikonoční matematika

Tvořili jsme matematické pyramidy

Vyrábíme z plastelíny

ANKETA

Nastalo 4. září a nový prvňáčci nastoupili do školy. Někteří s obavou, jiní radostně. A tak mně to nedalo, abych se jich nezeptala:

- 1. Co tě po nástupu do školy příjemně překvapilo?**
- 2. Proč je škola dobrá a co zajímavého nabízí?**

A tady jsou některé odpovědi:

Standa: 1. Že jsou ve třídě knihy, časopisy, hračky. 2. Můžu si hrát s kamarády a chodit do družiny.

Nina: 1. Mohla jsem si první den malovat s kamarádkou. 2. Naučíme se číst, o věcech a angličtinu.

Maruška: 1. Překvapila mě interaktivní tabule a že sedíme po dvojicích. 2. Naučíme se jazyky a domluvíme se.

Martá: 1. Překvapily mě kartičky v boxech. 2. Jídelnu – moc mně tam chutná.

Matouš: 1. Máme 2 krát týdně tělocvik. 2. Nečekal jsem, že budou tak dobré hodiny.

Pavlík: 1. Obří stromek na Vánoce a paní učitelka. 2. Že může shořet.

Klárka: 1. Žlutá barva školy – mám ráda žlutou. A že se mnou kamarádí Natka ze 2. třídy. 2. Kreslení a vytváření.

Vítek: 1. Že s námi do třídy chodí i děti ze Břestku. 2. Má dlouhou svačtinovou přestávku.

Paťa: 1. Krásná výzdoba. 2. Naučíme se hodně nových písmen a slova.

Klaudinka: 1. Mám radost, že v ní mám kamarády. 2. Naučíme se nové věci a také že máme dobrý oběd.

Kuba: 1. Výzdoba, hlavně pověšená písmenka. 2. Kromě učení si můžeme i hrát s legem.

Varvarka: 1. Matematika – moc ráda počítám. A čtení – chci se naučit dobře číst. 2. Je tam učení a můžeme se toho hodně naučit.

Jdeme s patrony na drakiádu

Projekt Veselé zoubky

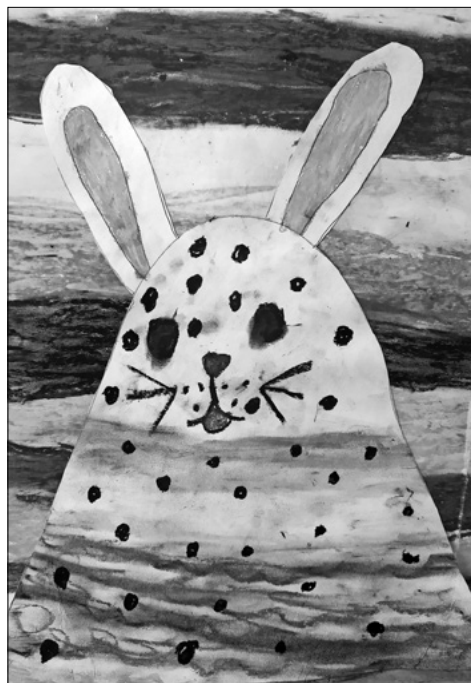
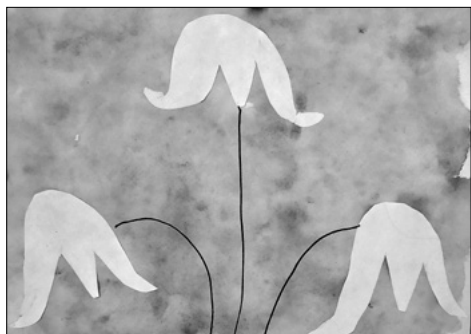
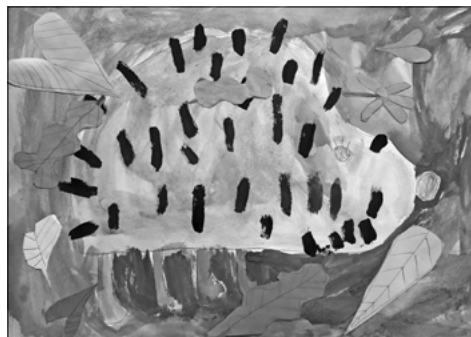
Bruslíme

Naše výrobky

Učíme se spolupracovat

2. TŘÍDA

Třídní učitelka : Mgr. Hana Kočendová, žáci: Tomáš Březina, Adam Bureš, Jiří Grebeníček, Petr Haloda, Alžběta Hanáková, Elena Horáková, Martin Hřib, Taťána Knotová, Rostislav Kočica, Natálie Kouřilová, Erik Marčan, Jakub Pijáček, Nikol Spišiaková, Filip Švec, Drahomíra Tománková, Michaela Tomečková, Hanuš Vaněk, Adéla Vávrová

JAK ŠEL ČAS VE 2. TŘÍDĚ

Do druhé třídy po prázdninách nastoupilo 18 žáků, tedy o jednu víc – přišla mezi nás nová žákyně Elenka, která ihned zapadla do kolektivu, našla si zde spoustu nových kamarádů.

Kromě učení jsme stihli spoustu kulturních, sportovních a zábavných akcí. Viděli jsme představení divadélka z Hradce Králové, poměřili síly v branném závodě okolo naší obce.

Naše třída se ráda zapojuje do projektu Hrdá škola – zazpívali jsme kuchařkám, uklízečkám, prožili den ve společenském oděvu, převlékli se na počest rodičů a prarodičů ... Podzim nás vylákal na vycházky do přírody. Velmi očekávaný a vydařený byl Strašidelný den se strašidelným učením.

Předvánoční čas jsme tvořili, zdobili třídu, zpívali koledy. V recitační soutěži jsme měli také celkem velký počet postupujících dětí. V novém kalendářním roce za námi přijela budoucí zubní lékařka s preventivním programem o zubech. Koncem ledna jsme spolu s celým prvním stupněm roztančili tělocvičnu v rámci programu Roztančená škola. V den pololetního vysvědčení proběhlo školní kolo pěvecké soutěže Zazpívejka slavičku. Je radost slyšet, že děti ze Slovác-ka mají rády lidovou písničku a nestydí se prezentovat.

To stále není vše, ještě nás toho jistě hodně čeká.

Mgr. Hana Kočendová

3. TŘÍDA

Třídní učitelka: Mgr. Petra Kočendová, žáci: Amálie Brlovská, Jaroslav Buksa, Jan Bureš, Martin Crla, Šarlota Gajdošíková, Viktor Hanák, David Herůdek, Josef Hubiček, Alžběta Cholastová, Antonio Jurkič, Jan Kameník, Sofie Karasová, Šimon Kučík, Monika Michalcová, Tereza Omelková, Emílie Szabó, Marek Šácha, Kateřina Talandová, Jakub Vávra, Ester Vavrušková, Markéta Zámečnicková

1. JAK MYSLÍŠ, ŽE VYPADALA ŠKOLA PŘED 100–150 LETY?

Do školy chodili jenom ti bohatší. Ve škole měli tabuli na křídý. Psali uhlím nebo brkem a inkoustem. Učebnice si nosili v pytlí. Když děti zlobily, přetáhli je řemenem nebo rákoskou. *(Bětka)* Učili se v lese, aby měli čerstvý vzduch, měli tam chatky ze dřeva, ve kterých byla kamna. Chodili pěšky, neměli pera, psali kousky grafitu. *(Antonio)* Žáci si nosili učebnice svázané provázkem, k psaní používali inkoust, papíry měli z listů potřených bílým lýkem, to samé i učebnice. Chodili v papučích ze dřeva. *(Šarlotka)* Moje praprababička a její sestry chodily do školy jen ty, které obuly boty. Ostatní děti musely pracovat na poli. *(Honza K.)* Dříve nosili kožené tašky nebo batohy. Ve škole neměli radiátory, ale kamna, takže měli ve třídě velkou zimu. Nosili potrhané sešity a učebnice. *(Amálka)* Žáci nosili divné aktovky, třída vypadala jako jeskyně, všechno měli ze dřeva. Psali ptačím perem s inkoustem, měli křídovou tabuli a psali do malých sešitů. *(Jarek)* Děti jezdily do školy na maxi mravencích, měly křídovou tabuli. Žáci nepsali perem, ale uhlím. Neseděli v lavicích, ale na kamenech. *(Esterka)*

2. JAK MYSLÍŠ, ŽE BUDE ŠKOLA A UČENÍ VYPADAT ZA 150 LET?

Bude to velká bílá budova s kulatými okny. Když si p. uč. něco bude myslet, tak se to samo napíše. Děti budou sedět na neviditelných židlích a létat ve vzduchu. I p. uč. bude létat. Když zmáčknou neviditelné tlačítko, objeví se před nimi velká průhledná tabule. Na ni budou psát tím, že budou jezdit prstem po tom tlačítku. *(Běťka)* Žáci budou mít židle ze zlata, učebnice a sešity jako tablety, stěny budou jako kino a tam se bude promítat téma učiva. Aktovky budou ultra lehké. Ve škole budou speciální pásy, pomocí kterých se budou po škole pohybovat. Tělocvičny budou jen pro zábavu, bude tam bar, kde si učitelé dají kafe, na děti bude dohlížet robot zavěšený na stropě a bude se pohybovat. *(Honza K.)* Do školy se nebude chodit, děti se budou učit na googlu. Budou mít senzory, které rozeznají, jestli nemají petardy. Místo učitele/učitelky budou učit roboti, kteří budou mít diesellové motory. Do školy se bude létat stíhačkou. *(Antonio)* Místo učebnic a sešitů budou tablety. Sedět se bude

na křeslech s pohybuujícími se kolečky. Drony budou přenášet speciální tašky s tablety. *(Kačka)* Škola bude jako závodní auto, kde se budou učit jezdit driftem nebo mega rychle a zůstat při tom v jednom pruhu. Nebudou třídy, ale síně. Tam budou různé kurzy na jízdy, na počítání a různé jazyky, když budou jezdit do zahraničí. *(Jarek)* Žáci budou používat tablet, který budou nosit ve skleněné tašce na rameni, k němu speciální pero. Učit se budou hlavně pomocí mobilů, tabletů, internetu, počítače a speciálních brýlí. Budou sedět na pytlech, budou mít sklápěcí stolky a průhlednou tabuli. *(Šarlotka)* Žáci budou mít hodně peněz a létající auta. Někteří nebudou muset chodit do školy, protože za to zaplatí. Kdo bude chodit do školy, bude mít úlevy, že se nebude muset učit a bude si moct dělat, co bude chtít. *(Amálka)* Děti nebudou mít žádné učebnice ani pracovní sešity, ale budou mít krabičku, ze které se bude promítat. Budou mít létající židle a lavice. U oběda je budou obsluhovat roboti. *(Esterka)*

Strašidelný den

Advent na Rochusu

Jarní tvoření

Den bez aktovek

4. TŘÍDA

Třídní učitelka: Mgr. Martina Tomaníková, asistentka pedagoga: Ivana Tomášů, žáci: Matyáš Blaha, Lukáš Fabík, Josef Fiedor, Filip Hejda, Monika Homolková, Eliška Homolová, Daniela Juríčková, Klára Kedroňová, Ella Kodrlová, Martina Lipárová, Jaroslav Martinák, Alice Molková, Markéta Prochovnicková, Julie Anna Rizničová, Roman Šácha, Lukáš Šmíd, Kryštof Špičák, Patrik Špičák, Věra Vaňková, Sebastian Vavruška, Kryštof Veselý, Jakub Vysloužil

JAK VNÍMÁM ROZDÍL MEZI 3. A 4. TŘÍDOU?

Matyáš, Kryštof Š., Kryštof V., Věra, Patrik, Martina, Josef, Klára, Julie, Jakub, Daniela, Monika, Lukáš Š., Lukáš F.: Výměna prostředí, jsme ve 2. patře!

Kryštof Š.: Nepřijde mi, že se něco výrazně změnilo. Jenom je jiná paní učitelka, jiné známkování a více testů, na patře jsou s námi větší žáci a do jídelny jsme dostali čipy.

Monika: Lekla jsem se vlastivědy a přírodovědy, ale zjistila jsem, že jsou jako prvouka. Nové paní učitelky jsem se bála, ale je hodná a je s ní sranda.

Lukáš Š.: Ve škole je velká zábava, učitelka hodná. Nové kuchařky dělají dobré obědy a dostali jsme čipy.

Daniela: Máme o něco horší třídu kvůli oknům. Pracovní činnosti jsou lepší než minulý rok.

Jakub, Klára: Je více učení a tělocviku.

Alice: 4. třída se mi líbí. Je tu fajn učitelka, každý ji má rád, je vtipná. Co mně vadí, to jsou kluci, protože řvou a jsou divní. Moc se bavím, je to tady perfektní!! Škola je moje rodina, mám ji ráda, ale dělá mi starosti. Ve 3. třídě byla jiná učitelka, taky dobrá.

Klára: Skoro každou první hodinu máme češtinu.

Josef: Jiná teplota, jiné učení, střídání učitelů, rozbitá okna, hodně testů.

Martina: Nepotěšilo mě, že každé ráno musím chodit do schodů. Překvapilo mě, že naše paní učitelka učila 9. třídu, a teď má nás. Udivily mě i čipy v jídelně.

Patrik: Udělal mně radost gauč. Je škoda, že teď nemáme interaktivní tabuli.

Věra: Na začátku 4. třídy mě potěšilo, že si můžeme sednout, s kým chceme, ale pak jsem si to s Ellou pokazila...

Kryštof V.: Máme dvouhodinovku tělesné výchovy, vlastivědu a přírodovědu. Naše třída je rozpadlá oproti 3. třídě, např. křivé žaluzie, rozbitá okna.

Matyáš: Naštvalo mě, že je to tady hrozně těžké, je tu i přírodověda a vlastivěda. Minulá učitelka mně vyhovovala víc.

Markéta: Do školy jsem se těšila, ale zároveň i bála, co mě čeká. Dlouho jsem totiž ze zdravotních důvodů chyběla. Ve třídě mám kamarády a paní asistentku.

Sebastian: Potěšily mě dvě hodiny tělocviku a jsem rád, že už nemáme prvouku. Překvapilo mě střídání učitelů.

Lukáš F.: Ohromila mě krása naší třídy. Nejhorší jsou domácí úkoly.

Ella: Otravují nás kluci, to je hrozné. Potěšil mě gauč před třídou. A co je mega dobré? Můžeme v hodině dělat humor.

Jaroslav: Hezky mě překvapilo, že máme dvouhodinovku tělocviku a paní učitelka někdy říká moc dobré vtipy. Nehezky mě překvapilo, že je naše třída skoro rozpadlá.

Filip: Oproti 3. třídě jsou hodiny nekonečné. Mívám častěji hlad. Ale témata hodin jsou fajn. Prázdniny mě začaly nudit.

Roman: Baví mě to tu víc. O přestávkách se tolik neřve. Je tu lepší výhled z oken. Víkendy se mi zdají kratší.

Eliška: Ve vlastivědě bereme látku, která mě moc baví. Píšeme víc testů. Jídlo v jídelně je za ten rok lepší.

Julie: Když jsem poprvé viděla naši novou třídu, žasla jsem úžasem. Patro a ještě pohodlný gauč! Máme učitele, které jsem moc neznala. Naše třídní učitelka umí hodně naučit.

5. TŘÍDA

Třídní učitelka: Mgr. Iveta Obtulovičová, žáci: Madlen Bartošková, Šimon Černota, Dominik Čevelík, Terezie Dudešková, Elen Hrošíková, Vojtěch Hříb, Max Hvozďa, Valerie Jahodíková, Aleš Juríček, Lukáš Kedroníček, Filip Krušina, Natálie Krušinová, Andrea Novotná, Tomáš Pleva, Michal Ryška, Klára Simotová, Monika Straňáková, Kryštof Stýskal, Elena Stýskalová, Natálie Szabó, Adam Špaček, Inka Štolfová, Leona Tomková, Stella Vavrušková

Bruslení v Uherském Ostrohu

Učíme se o lidské kostře

VZKAZY A ZÁŽITKY Z 1. STUPNĚ

Moje nejzajímavější vzpomínka je na 2. třídu, kdy tady byl covid, testovali jsme se a nosili roušky. Nemohli jsme zpívat, to mě někdy štvalo. Ale pak nás dali do karantény a učili jsme se online. A to se mi líbilo, protože většina z nás vstávala v 8:30 a až v 9:00 jsme se začali učit přes počítač. Nemusela jsem vstávat, to bylo fajn, ale nemohla jsem za paní učitelkou a spolužáky. Proto se teď do školy těším víc, než před tím. *(Stella V.)*

Můj nejlepší zážitek je z 1. třídy, protože jsem si tam našel nové kamarády. *(Aleš J.)*

Moje nejhezčí vzpomínka je, jak jsme jeli s paní učitelkou a se třídou na Macochu. Na ten den nikdy nezapomenu. Viděl jsem velkou propast, krápníky a projeli jsme se na loďkách. *(Dominik Č.)*

Moje nejhezčí vzpomínka je ta, když jsme šli do čtvrté třídy a měli jsme novou paní učitelku. Bála jsem se, že na nás bude zlá, ale paní učitelka je moc hodná. Vždycky mi pomůže a hodně nás toho naučila. Teď si myslím, že jsem se bát nemusela. *(Elena S.)*

Milá školo, chtěla bych ti vzkázat, že na 1. stupni jsem a ještě do konce školní roku budu. Snad prožiju několik zážitků, na které nikdy nezapomenu. Vzpomínám, jak jsem v 1. třídě poznala nové kamarády z Břestku. Hodně zážitků mám i ze 4. třídy, kdy jsme jeli na výlet do ZOO v Olomouci. To je vše, co bych ti chtěla vzkázat. Užívej 150 let! *(Valerie J.)*

O Červené Karkulce

Autoportréty – my a co máme v hlavě

AUTORSKÉ BÁSNĚ ŽÁKŮ

Zoologická zahrada

V zoo je moc zvířátek
i malých mládětek.

Zvířátka se mají dobře,
jen bobr se má bobře.

Sloni dupaj, dupaj,
až z toho na zem padaj.

Lev je odjakživa král,
jenom ne ten, co se vždycky báá. (Natálie S.)

O lese

Byl jeden les

a v něm měli ples.

Pozvali všechna zvířata,

pernatá i srstnatá.

Pozvali i lesní víly,

aby si tam zatančily. (Michal R.)

Učitelka

Až já budu velká

chci být paní učitelka.

Budu děti učit číst a psát,
už nebudou si jak ve školce hrát.

Když budou hodné děti,
budu jim dávat jedničky.
Jedny holčičky mi řekly,
že je tlačí židličky.

Jeden klučič si donesl z domu svoje vidličky.
A až skončí vyučování, řeknu jim ahojčičky!
(Andrea N.)

Zajíc

Jednoho dne na louce

potkala jsem zajíce.

Byl huňatý jak bavlna,

jak babiččina peřina.

Když jsem vytahovala mrkev z kapsy,
sápal se jak divocí psi.

Když jsem mu ji hodila,

vytvořila se velikánská peřina. (Elen H.)

6. TŘÍDA

Třídní učitelka: Mgr. Lucie Kedroňová, asistentka pedagoga Andrea Lukášová, žáci: Martin Bachan, Lukáš Bauer, Jakub Blaha, Richard Bureš, Tomáš Bureš, Gabriela Burešová, Ondřej Črla, Štěpánka Černotová, Lucie Dršková, Jiří Fiedor, Michaela Fránková, Adam Herůdek, Roman Hlaváč, Lucie Hubičková, Sára Janoušková, Aneta Kočičová, Jana Křemečková, Jan Kubíček, Tereza Kubíčková, Veronika Lesová, Laura Matějčková, Martin Michalec, Šimon Pernička, Jáchym Riznič, Karolína Šiková, Antonín Šmíd, Tobiáš Vávra, Monika Vodová, Martin Vymazal, Vendula Zámečnicková

Haloweenské kostýmy

ADAPTAČNÍ KURZ

S nástupem do šestého ročníku základní školy se k naší třídě přidali i noví spolužáci ze školy ve Zlechově. Z tohoto důvodu a hlavně proto, abychom se všichni lépe poznali, jsme se v září roku 2023 zúčastnili adaptačního kurzu pořádaného v chatě Radost ve Vřesovicích. Každý den jsme měli nějaký program. Byli jsme rozděleni do skupin (kmenů) a jako správné kmeny jsme musely mít pokřik, který byl vymyšlený celým kmenem. Pak jsme třeba stavěli domy z dříví a hráli hry, taky jsme trénovali překvapení pro pana ředitele, který za námi přijel poslední večer. Paní psychologka se asi bála, abychom neztratili kondici, a tak každé ráno byla rozcvička.

Nejvíce se nám ale líbila stezka odvahy, protože byla dobrodružná a zábavná. Poslední den jsme zazpívali i paním kuchařkám, protože moc dobře vařily, pak se už jen sbalili a jeli domů.

Pro mě byl adaptační kurz na chatě Radost ve Vřesovicích naplněný spoustou her, při nichž jsme se seznamovali s novými spolužáky ze Zlechova. Počasí bylo krásné a většinu času jsme trávili venku. Nejvíce se mi líbil poslední den, kdy jsme večer opékali špekáčky a zpívali při ohni písničky. Po opékání nás čekala stezka odvahy, které jsem se bála. Rozdělili jsme se do skupin, vzali baterku a šli jsme do lesa. Nakonec jsem se nejvíce lekla pana ředitele, který nás čekal schovaný přímo u chaty.

Našli jsme si tu nové kamarády a myslím, že jsme si to všichni moc užili. Byly to skvělé tři dny bez rodičů. A moc nám tam chutnala jídla.

Vše rychle uteklo a mě mrzelo, že adaptační kurz netrval o pár dní déle. **BYLO TO SUPER!!!!**

*O. Crla, M. Fránková, K. Šíková,
Š. Černotová, J. Blaha, J. Fiedor,
A. Kočířová, L. Matějčková, L. Hubičková*

Opékání špekáčků

CO SE ZMĚNILO, KDYŽ JSME PŘEŠLI NA DRUHÝ STUPEŇ?

V září roku 2023 jsem nastoupil do šesté třídy. Líbí se mi tu. Změnilo se toho mnoho. Přibyli nám noví učitelé, noví spolužáci i nové vyučovací předměty, jako fyzika, zeměpis, dějepis, přírodopis, občanská nauka a výchova ke zdraví. Dobré je, že už nedostáváme tolik domácích úkolů, přestože učivo je obtížnější než v předešlých ročnících.

Jako první jsme změnilu třídu. Přišli k nám noví spolužáci ze Zlechova a museli jsme přidat lavice a židle. To změnilo volný prostor ve třídě. Přibyly nám nové předměty a taky noví učitelé. Aktovky jsou těžší, protože máme více učebnic, sešitů a dalších pomůcek do školy. Děláme více slohových prací, testů a pracujeme na počítačích. Ale v nové třídě jsme spokojeni. S novými spolužáky jsme se rychle skamarádili a jsme už dobrá parta.

První stupeň byl podle mě lepší, protože tam bylo lehké učivo. Teď na druhém stupni se musím víc učit a víc dávat pozor. Jsme také déle ve škole, to nemám rád. Radši bych byl venku s kamarády a hrál fotbal.

Na druhém stupni se mi líbí hodiny tělocviku, informatiky a angličtiny. Jsem rád z toho, že k nám přišli na druhém stupni noví spolužáci. Jsou to děti, které dřív chodili do školy ve Zlechově. Našel jsem si mezi nimi nové kamarády.

Cestou do kina

První stupeň končí pátou třídou. Škola v Tupesích má velkou výhodu, že má první i druhý stupeň na stejném místě. Proto pro mě přestup nebyla taková velká změna. Do šesté třídy k nám přišli noví žáci ze Zlechova, které jsem neznala. Musela jsem si zvyknout, že je nás ve třídě najednou hodně. V září jsme měli adaptační pobyt, kde jsme se díky různým hrám poznali, moc jsme si to užili. S novými spolužáky jsem spokojená, mám nové kamarádky. Na druhém stupni máme nové předměty a také nové učitele. Předměty jsou už těžší, je více povinností a učiva.

Tělocvik se nám rozdělil na holky a kluky, za to jsem fakt ráda.

V. Zámečnicková, M. Bachan, J. Riznič, J. Kubiček, A. Herůdek, T. Kubičková, V. Lesová, R. Hlaváč, T. Vávra, A. Šmíd, T. Bureš

Šestáčkům na mušce

Šestka na startu

CO NÁS BAVÍ

Martin Bachan: Baví mě fotbal, angličtina, jsem dobrý v tělocviku.

Lukáš Bauer: Mám rád fotbal, tělocvik a lenochody.

Jakub Blaha: Mám rád hady, jsem dobrý v tělocviku a matematice. Baví mě informatika

Richard Bureš: Mám rád kočky, matiku, sporty, baví mě fotbal, hudba a počítačové hry.

Tomáš Bureš: Mám rád nosorožce a videohry. Baví mě box, tělocvik.

Gabriela Burešová: Mám ráda kočky, koně. Baví mě sporty, jízda na koni, golf, videohry.

Štěpánka Černotová: Baví mě přehazovaná, tělocvik, mám ráda zvířata.

Lucka Dršková: Mám ráda lenochody, baví mě kreslení a kytara.

Jiří Fiedor: Baví mě fotbal a čeština. Mám rád ptáky a tělocvik.

Miša Fránková: Baví mě informatika, výtvarka, lyžování, jízda na kole, bruslení na ledě.

Adam Herůdek: Baví mě fotbal a informatika.

Roman Hlaváč: Baví mě fotbal, informatika a matematika.

Lucka Hubičková: Baví mě tělocvik, sprint, mám ráda zvířata.

Sára Janoušková: Baví mě angličtina, výtvarka a informatika.

Veronika Lesová: Baví mě sport přesněji fotbal. Můj oblíbený školní předmět je tělocvik.

Monika Vodová: Můj koníček je paludáristika, protože chovám želivičku jménem Filip.

Jana Křemečková: Můj koníček je badminton a můj nejoblíbenější předmět je výtvarka.

Jan Kubíček: Mám rád hokej, rád ho hraju. Podle mě je nejlepší školní předmět tělocvik.

Tereza Kubíčková: Můj koníček je atletika. Nejlepší školní předmět je výtvarka.

Laura Matějčková: Mám ráda kreslení a nejlepší školní předmět je podle mě výtvarka.

Martin Michalec: Můj koníček je akvaristika. Můj nejoblíbenější předmět je přírodopis.

Šimon Pernička: Mám rád fotbal. Nejlepší školní předmět je matematika.

Jáchym Riznič: Můj koníček je atletika a nejlepší předmět je fyzika.

Karolína Šiková: Mám ráda balet a moje nejoblíbenější částí školy je přestávka.

Antonín Šmíd: Můj koníček je fotbal. Nejraději mám tělocvik.

Tobiáš Vávra: Nejraději mám skaut. Nejlepší školní předmět je dějepis.

Martin Vymazal: Rád rybařím. Nemám žádný oblíbený školní předmět.

Vendula Zámečníková: Nejraději jen tak jezdím na koni. Nejlepší školní předmět je podle mě informatika.

Aneta Kočirová: Můj koníček je chovatelství. Nejlepší školní předmět je přestávka.

M. Vodová, M. Michalec

MŮJ PRVNÍ ROK V ZŠ TUPESY

Když jsem přišla první den do ZŠ Tupesy, měla jsem trému. Škola byla velká a plná dětí a učitelů, které jsem neznala. Nový kolektiv byl větší, než ten předešlý. Začlenit se nebylo lehké ani těžké. Noví spolužáci nás přijmuli tak, že se k nám chovali normálně, i když to mezi některými trochu skřípalo. Po adaptačním pobytu jsem si připadala, že patřím víc do nové třídy. Výuka je jiná než ve Zlechově a hlavně styl výuky. Škola má taky více učeben, ale není to zas tak složité, jak jsem si předtím myslela. Můj první půlrok ZŠ Tupesy byl jiný než v ZŠ Zlechov, ale byl příjemný a jsem si jistá, že to tu další tři roky zvládnou. Budova nové školy je o hodně větší, má víc učeben, kabinetů, velkou jídelnu, kde máme na výběr ze dvou jídel a hlavně velkou tělocvičnu.

Den bez aktovky

Ve škole je daleko víc tříd, žáků i učitelů. V naší nové třídě je nás o 19 víc než v té původní. V lavicích si musíme udržovat neustále pořádek. Máme víc vyučovacích předmětů a každý předmět nás učí jiný učitel.

Během roku jsme měli spoustu dobře připravených akcí a besed, které většinu z nás zaujaly, a už se budu těšit na další pěkně prožité školní dny.

V nové škole jsem poznal nové kamarády a jsme dobrá parta.

Když jsem přešla ze Zlechova do Tupes tak to bylo náročné, protože jsem si musela zvyknout na nový kolektiv lidí. Postupně jsme si všichni sedli a skamarádili jsme se. Rozdílů je tam spousta. Například máme 2 druhy obědů. Na závěr bych zmínila ještě jeden důležitý rozdíl mezi školou ve Zlechově a školou v Tupesích. Základní škola v Tupesích využívá aplikaci Bakaláři, do které například učitelé zapisují známky žáka, ale Základní škola Zlechov tuto aplikaci nevyužívala. A to je asi všechno co mě napadá. Líbí se mi tady.

G. Burešová, R. Bureš, L. Bauer, A. Pernička, L. Dršková, S. Janoušková, J. Křemečková, M. Vymazal

7. TŘÍDA

Třídní učitelka: Mgr. Ivana Kocourková, asistentka pedagoga Marina Šimoníková, žáci: Roman Bánovský, Magdaléna Dvouletá, Vanesa Hanáková, Vanessa Hvoždová, Filip Kedroň, Kristián Kňourek, Michal Kodrta, Aneta Kostílková, Patrik Kříž, Roman Kučík, Michaela Lipárová, Lucie Máčalíková, Matyáš Malík, Lukáš Maňásek, Klára Martináková, Karolína Mikulová, Jana Pochylá, Barbora Polášková, Natálie Rozsypálková, Mikuláš Vávra, Tobiáš Vávra, Sofie Vavrušková, Nela Vysloužilová, Kateřina Žlebková

LYŽÁK 2024

Od začátku školního roku jsme se všichni těšili na lyžařský kurz, jenže od počátku února nebylo jisté, zda vůbec pojedeme, protože se začalo oteplovat a nevědělo se, zda budeme mít na čem lyžovat. Pan učitel nás už začal připravovat na to, že pojedeme jenom na tři dny a budeme chodit na turistiku. Naštěstí se tento problém vyřešil tak, že jsme měli jezdit lyžovat na Praděd - Ovčárnu, kde byly ještě dobré sněhové podmínky.

Nastala neděle odpoledne 3. března a před naší školou přijel objednaný autobus, ve kterém už byli i sedmáci z Osvětiman. Po příjezdu na chatu Kazmárku jsme si rozdělili pokoje a vybalili jsme si naše věci. Na pokoji jsem byla společně s Míšou, Majdou, Luckou, Anet, Sofčou, Kačkou a Kájou. Jako jediné jsme byli na jiném patře než všichni ostatní a jelikož byl náš pokoj pro 8 lidí, byl to apartmán.

První večer jsme měli přednášku o lyžování a bezpečnosti na horách, poté hry na společné poznávání. V pondělí ráno jsme měli budíček v 6:30 a tak to bylo každý den až na středu a pátek. Po snídani nás autobus vyvezl na Praděd a tam jsme všichni lyžovali v různých družstvech. Ve středu po snídani jsme vyrazili na túru k Ovčárně.

Ve čtvrtek jsme opět lyžovali a k nám do skupiny přišly i holky z Osvětiman - Frída, Jája, Nikol a Justy. Bylo to s nimi fakt dobré. Byl to náš poslední den lyžování, takže jsme si to chtěli všichni co nejvíce užít. Čtvrteční večer jsme měli diskotéku a bylo to fakt super. Společně jsme tancovali a zpívali.

V pátek ráno jsme se museli sbalit a všechny tašky a kufry zanést do společenské místnosti. Potom jsme šli na procházku k rozhledně. Na rozhlednu jsme jít ale nemohli, protože byla zavřená, takže jsme tam jen chvíli zůstali a pak se vydali zase zpět. Na cestu jsme všichni dostali obědové balíčky a za necelou hodinu přijel k chatě autobus. V autobuse jsme si ještě všichni užili společnou zábavu až do návratu domů.

V. Hvozďová - zkráceno

Top hlášky z lyžáku

1. bobííí pupííííí
2. dělobuch
3. vypadáš jak 17 a ty jak 92
4. 100% ovocíčko
5. tak se zase uklidníme ano???
6. Žaníííí
7. protože má velké papuče
8. lesíček
9. Chceš masáž srdce? stojí to jen pár žeber
10. Kačena ulomila strom
11. žebrák
12. Restaurace U Potůčku

ÚVAHA NA TÉMA PUBERTA

Puberta – co to vlastně je? Myslím si, že každý by na tuhle otázku odpověděl jinak. Podle mého názoru je puberta takové období, kterým si projde každý z nás.

Začíná okolo 6. až 8. třídy a končí u každého člověka jindy. V pubertě procházíme velkými fyzickými a psychickými změnami například vzrůstovými, u kluků se mění hlas, na obličejích se nám objevují pupínky, změna v chování a mnoho dalších věcí.

U mě osobně se hodně projevuje to, když mám vlastní názor, tak si za tím stojím a snažím se ho co nejvíce prosadit, i když je to často naprosto nemožné. Prostě změna názorů je podle mě v tomhle období naprosto typická, ale často bychom ten názor radši neměli říkat, protože se to může projevit jako drzost.

Hodně lidí si v pubertě prochází i depresí, ale o tom já nic moc nevím. Tohle snad ještě nehrozí, i když si procházím pubertou. Je to občas těžké. U mě ale spíše převažují vzpomínky šťastné a za to jsem nesmírně ráda.

Aneta Kostílková

Někteří dospělí si myslí, že život pubertáka není vůbec těžký. Většina spolužáků si myslí, že se nám život v pubertě úplně změní. Hodně k tomu přispívají sociální sítě, které všichni sledujeme. Nejvíce se měníme tím, že začínáme dospívat, mění se nám postava, někdo v krát-

kém čase hodně vyrostete do výšky, někdo potřebuje víc spánku, začínáme i jinak uvažovat. V pubertě začínáme svět vnímat trochu jinak, někteří jsou spokojení, někteří si myslí, že se proti nim spikl celý svět a pak jsou tu ti, kterým se myšlení vůbec nezmění. Přejde mi, že můj život zatím plyne stále stejně. Ráno mě stále dělá snídani tatka, ve škole je se spolužáky legrace, doma se musím někdy učit více než dřív, testy bývají docela těžké. Mám i více povinností doma. Stále mi ale zbývá dost času na sladké nicnedělání.

V dospělosti bude asi život o dost těžší.

Matyáš Malík

Puberta je zvláštním obdobím člověka, ale musíme si jím projít.

Rodiče se děsí, až jejich dítě přijde do puberty, protože my, děti, děláme šílené věci – například neposloucháme rodiče, na všechno máme svůj názor, odmlouváme a pořád jsme na mobilu, počítači nebo x boxu. Utrácíme peníze za drahé věci – hlavně za boty, trička a mikiny a často je ani nepotřebujeme.

Posloucháme šílenou hudbu, která se našim rodičům vůbec nelíbí.

Chodíme rádi ven, jsme tam až do noci, hodiny vůbec neřešíme, když se pozdě vrátíme, je doma zle.

Neučíme se do školy, protože to přece nepotřebujeme!

Škola nás vůbec nebaví.

Taky to my, pubertáci, nemáme v životě lehké, ale musíme to my i vydržet...

Roman Bánovský

Život pubertáka je pro některé těžký a pro některé lehký. Spoustě pubertáků přibudou problémy a začnou řešit mnohem víc věcí - například to, jak vypadají nebo se začnou více zajímat o kluky nebo holky.

Pubertáci by většinou chtěli zkusit co nejvíce věcí společně s jejich kamarády, jako třeba být venku do noci a prostě si užívat život. Nikdo z nich moc nechce chodit do školy, učit se... Všichni by nejraději byli venku, spali do 11 a celkově si dělali, co oni chtějí, ne sedět ve škole. Jelikož se však musí chodit do školy, tak to vždycky nějak přetrpí. Někteří pubertáci docela balancují mezi učením, domácími povinnostmi, jejich koníčky a různými dramaty.

To všechno se tak přibližně v jejich životě děje, ale vždy, když znovu přijde léto, přijdou na jiné myšlenky a začíná jejich nové dvouměsíční období, ve kterém si toho co nejvíce užijí.

Vanessa Hvozdová

8. TŘÍDA

Třídní učitelka: Mgr. Lenka Hejdová, žáci: Matyáš Cigoš, Jiří Dudešek, Eliška Fiedorová, Daniel Hlaváč, Jakub Homolka, David Hrabec, David Hroza, Pavel Hyrák, Markéta Kaňovská, Petra Kečkovéšová, Kateřina Klofáčová, Klára Křemečková, Roman Kubíček, Eva Oslzlová, Vratislav Pernička, Nikola Perníčková, Jakub Staňa, Martin Stýskal, Jakub Sýkora, Jakub Šik, Lucia Šmídová, Michaela Vodová, Tereza Zajícová.

ORIENTAČNÍ DNY VE FRYŠTÁKU

V pondělí 4. 3. jsme se vydali s naší třídou na orientační dny do Fryštáku. Sraz byl na vlakovém nádraží ve Starém Městě, odkud jsme vlakem jeli do Otrokovic. Tam jsme přestoupili na osobní vlak, který nas dovezl do Zlína a autobusem jsme se dopravili do Fryštáku.

Hned po příjezdu do Fryštáku se nás ujali zkušené instruktoři, kteří nás seznámili, jak se dostaneme na základnu. Když jsme přišli

na základnu DIS (Dům Ignáce Stuchlého), museli jsme vylézt po žebříku do budovy. Odložili jsme si batohy a následovaly hry. Poté jsme si řekli pár pravidel ohledně domu a pokojů. Dále jsme pokračovali na oběd a po obědě jsme se zabydlovali. Odpoledne jsme šli ven hrát spoustu her. Večer jsme si udělali každodenní rituál, při rituálu jsme si shrnuli celý den a řekli si, co bylo nejlepší.

Druhý den jsme začínali snídaní a po snídani jsme šli hrát společné hry. Odpoledne jsme si udělali menší závody na kárách, kde jsme vyhráli a odnesli si cenu v hodnotě zmrzlinového poháru pro celý tým. Dále následoval volný čas a v podvečeri jsme si mohli vybrat různé aktivity např. slaňování, lezení na horolezecké stěně, hraní her atd. Večer jsme měli udělat menší představení na vybrané téma, které jsme si vylosovali. Poslední den byl ve znamení úklidu a odjezdu domů. Ráno jsme ještě stihli pár her,

poté jsme se rozloučili s instruktory a mohli jsme vyrazit na vlak.

Tento kurz byl pro mě velmi zajímavý a myslím si, že i pro ostatní. Prožil jsem tři dny s mojí třídou, kde jsme strávili spoustu času hraním her a to mě nejvíce bavilo. Nesmím zapomenout na skvělé instruktory, bez nich by to nebylo takové, jaké to bylo. Kdyby bylo na mně, tak tam zůstanu ještě o pár dní déle. Za mě super prožité 3 dny.

David Hrabec

ZPĚTNÁ VAZBA OD OSTATNÍCH ÚČASTNÍKŮ TÉTO TŘÍDENNÍ AKCE

Tyto orientační dny mohu jen doporučit všem, neboť vedou k ucelení kolektivu třídy. (Matyáš)

Myslím si, že se nám díky orientačním dnům povedlo trochu zlepšit týmovou spolupráci ve třídě. (Kuba)

Fryšták mně bavil víc, než jsem čekal (David)

Bylo to tam dobré, ale hodně náročné kvůli velkému množství aktivit. (Pavel)

Zjistila jsem, že je potřeba komunikovat a překvapilo mě, že jsem si to užila. (Katka)

Byly to povedené 3 dny s mojí třídou, kde jsme zjistili spoustu nových věcí. (Roman)

Myslím si, že tento pobyt byl velkým zážitkem nejen pro mě, ale i pro zbytek naší třídy. (Markéta)

Za celý pobyt jsme toho stihli fakt hodně a jsem ráda, že jsem jela. (Lucka)

O mně a o třídě jsem se nedozvěděl vůbec nic nového, pořád jsou všichni stejní. (Jirka)

Fryšták jsem si užila a naučila jsem se s mojí třídou spolupracovat a vyzkoušela i něco nového. (Tereza)

Orientační dny ve Fryštáku určitě doporučila i dalším třídám. (Michaela)

Turistický kurz Dolní Morava

ÚVAHY NA RŮZNÁ TÉMATA

CO MI DÁVÁ A BERE ŠKOLA?

Škola - při vyslovení tohoto slova si nedovedu představit pozitivní myšlenky. Bohužel už při nástupu do školky jsem nikdy neviděl nic pozitivního na tom, že někam musím chodit a také to, že se mám něco učit.

Škola mi určitě dala spoustu poznání, zážitků, kamarádství a samozřejmě i nějaké vědomosti, které v životě určitě využiji a ty, co si nepamatuji, budu muset najít na internetu.

Problém je vlastně to, že mi škola a učení moc nejde a to, co mě úplně nezaujme, tak brzy zapomenou. Takže si myslím, že mě škola bere spoustu času a marného úsilí k dosažení nějakých lepších výsledků. Dovedu si představit, že bych čas strávený sezením v malé lavici využil například k hraní počítačových her nebo ježděním na kole v přírodě.

J. Homolka

AŽ BUDU STARÝ, TAK ...

Asi budu vypadat trochu jinak, ne? Možná moje vlasy budou šedivé a na tváři budu mít vrásky, ale jinak doufám, že moje tělo bude fit. Konečně si budu užívat života, když se nebudu muset učit ani chodit do práce a budu si moct vstávat, kdy chci.

Chtěl bych jezdit s kombajnem, traktorem nebo s Tatrou. To určitě není tak náročná práce, protože jen sedíš, řídíš a je to zábava. Taky bych chtěl ještě jezdit na motorce, ale to se uvidí, jestli to ještě zvládnou.

Doma na mě bude určitě čekat hodná a pěkná žena, která mi uvaří výborný oběd, uklidí a vypere a prostě se postará o celou domácnost. Za oknem bude sedět kočka a u boudy štěkat pes. V chlívků budou prasata a krávy se budou pást na zahradě. Tam taky budou slepice, morky a třeba ještě i kachny? Uvidíme.

Doufám, že budeme mít děti a taky vnuky, abych si s nimi mohl hrát, učit je všechno o zemědělství, ale také je vzít třeba někam na dovolenou. Prostě to bude pohoda.

J. Šik

BARVY DĚLAJÍ ČLOVĚKA

Kdyby na světě nebyly barvy- dokážeš si to představit? Vše by bylo šedé a nudné.

Všechno, co je na tobě unikátní, by najednou zšedlo. Tvé krásné barevné oči, pleť či tvé nádherné vlasy. Všichni tví kamarádi též.

Nemohl by ses chválit svým oblečením, kreslit krásné obrázky, zapisovat či číst důležité informace, hrát nějaké hry, jako je například fotbal nebo hokej, protože míč či puk by na splývající tmavé ploše nebyl vidět. Sbíráš-li houby, nebylo by tak snadné odlišit jednu od druhé a to bloudění ve tmavém lese by tě asi taky nebavilo, nemohl by ses kochat tou okouzující přírodou - krásnými lesy, zajímavými květinami či jejich obyvateli, zvířaty.

Bavilo by tě žít v takovém světě? Mě tedy ne.

Řekl bych, že bez barev nelze žít, jsou důležité .. A co si o tom myslíš ty?

V. Pernička

Orientační dny ve Fryštáku

Technický jarmark

9. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Michal Koubek, žáci: Julie Bachanová, Libuše Buroňová, Iveta Důbravová, Matěj Dudešek, Anna Gabrielová, Adéla Holásková, Samuel Horký, Lukáš Husek, Karolina Chramcová, Vojtěch Jámboř, Liliana Juříková, Jakub Kedroň, David Kníž, Barbora Kocourková, Daniela Kostílková, Ondřej Kroča, Eva Máčalíková, Barbora Maňková, Ester Ottová, Matouš Pospíchal, Nela Prachmanová, Štěpán Ryška, Simon Snášil, Maroš Straňák, Kristina Šefránková, Natálie Ševčíková, Adriana Špačková, Veronika Tuhýčková, Ester Vávrová, Monika Žlebková

NAŠE ŠKOLNÍ ÚSPĚCHY

Naše třída se zúčastnila spousty školních akcí, ať už byly sportovní, jazykové, recitační nebo dokonce zeměpisné. Ve sportu nám bylo často souzeno stříbro, z florbalového turnaje v Buchlovicích jsme si však dovezli první místo.

Spousta z nás se dostala do různých okrskových kol, bohužel se nám nepodařilo dostat se dál. Hlavní však bylo se zúčastnit, ne vyhrát. Úspěšná ale byla naše spolužačka Eva Máčalíková, která vyhrála slohovou soutěž s tématem *Spěchej pomalu*. Největší úspěch je, že nás osmou i první polovinu deváté třídy prošlo s vyznamenáním celkem 22 žáků a se samými jedničkami 11. Hlavním úspěchem se stal náš velký a velice dobrý kolektiv, který jsme si od šestého ročníku až do teď vybudovali skoro až k dokonalosti.

Adéla Holásková a Iveta Důbravová

ČAS TAK RYCHLE UTÍKÁ

Čas tak rychle utíká. Za pár týdnů to bude devět let, kdy jsem poprvé vešla do budovy základní školy, jako žákyně.

Škola mi dala vzdělání a vědomosti, které určitě uplatním i na nové střední škole. Naučila nás zvládat různé nástrahy v životě. Poznala jsem nové kamarády, partu dobrých učitelů a vychovatelů. Zažili jsme společně mnoho různých akcí, výletů, exkurzí atd. Nejraději vzpomínám na pobytový kurz s názvem Orientační dny Fryšták. Za mě nejlepší akce pro celou třídu, protože náš kolektiv byl dobrý.

Těžko se mi bude loučit s naší školou. Bylo mi zde dobře, všichni mi budou chybět. Už teď se ale můžu těšit na budoucí třídní sraz, kde zavzpomínáme, jací jsme tenkrát byli.

Vzpomínky na tuto školu mám fantastické. Nejvíce si pamatuji náš první den ve škole. Pořád si pamatuji, s kým jsem seděl jako první i na naše první hodiny, paní učitelku, výlety a vysvědčení. Ale byly tady i horší časy, jako například distanční výuka nebo nošení roušek ve škole, ale naštěstí jsme to všichni zvládli. Nejvíce se mi ale líbily naše školní výlety. Mezi mé nejoblíbenější patří úplně náš první výlet na Žitkovou, Mikulov nebo přespání na hradě Buchlov. Ale ještě nás čekají 2 výlety, takže ještě uvidím. Na tuto školu budu vždycky vzpomínat jen v tom dobrém.

Nejspíš jedna z mých posledních vzpomínek je vodák. Pokud pomíneme poruchu vlaku při cestě domů, tak to byla pecka. Skupina divokých dětí splouvá Sázavu, co lepšího může být. Lepší už by to mohlo být, jen v tom případě, že si z ničeho nic v deset hodin večer u táboráku řekneme, že by bylo super jít za deště skočit do vody. Ou, počkat, vždyť ono se to stalo. Ani nevím jak, prostě jsme z ničeho nic byli všichni ve vodě.

B. Maňková, M. Straňák, M. Žlebková, L. Husek, E. Ottová, K. Šefránková, N. Prachmanová, A. Špačková, L. Juříková, V. Jámboř, S. Snášil, S. Horký, N. Ševčíková

ŠKOLNÍ PLES

Dne 20. 1. 2024 se uskutečnil 14. školní ples, žáků 9. třídy. Polonézu tančilo 17. párů, což je nejvíce, co zatím bylo.

Na ples jsme nacvičovali několik měsíců, dvakrát týdně, pod vedením paní učitelky K. Milošové, a už od začátku jsme se nemohli dočkat. Týden před plesem jsme začali být poměrně dost ve stresu, protože ne všechno vypadalo tak, jak jsme si představovali. Všechno jsme naštěstí stihli dopilovat, takže se nám hodně ulevilo.

Nastal den plesu a nervozity bylo opět dostatek. Ráno jsme měli generálku a poté se všichni začali chystat. Večer ples začal a byli jsme překvapeni z toho, kolik lidí přišlo. Úvodní slovo měl pan ředitel Kubiš a tanečnický představení naši spolužáci Karolína Chramcovová s Marošem Straňákem. Po našem úspěšném předtančení z nás nervozita opadla a mohli jsme se začít bavit.

Prodaly se všechny lístky do tomboly, která měla 363 cen. Součástí plesu byl i bufet a celý večer nám hrála skupina Madison. Letos byli poprvé zvoleni král a královna plesu, kterými se stali Roman Kubíček a Natálie Ševčíková, kteří si za doprovodu hudby zatančili sólo. Před půlnocí jsme znovu zatančili polonézu, po které následovalo půlnoční překvapení.

Ples trval do ranních hodin a doufáme, že všichni odešli spokojeni.

Ester Vávřová, Julie Bachanová, Matouš Pospíchal, David Kníž

JAKÁ JE NAŠE DALŠÍ CESTA?

Julie Bachanová se hlásí na SŠPHZ v Uherském Hradišti - obor hotelnictví. V budoucnu by chtěla vykonávat práci recepční.

Libuše Buroňová. Má výborný prospěch, proto se hlásí na Stojanovo gymnázium na Velehradě.

Iveta Důbravová vyniká v jazycích, především v anglickém a španělském jazyce. Už delší dobu ví, že by ji naplňovala práce psycholožky. Tudíž si vybrala Stojanovo gymnázium na Velehradě.

Matěj Dudešek má logické a matematické myšlení. Vybral si Stojanovo gymnázium na Velehradě, protože ještě není rozhodnutý, co by chtěl dělat.

Anna Gabrielová má talent na hraní na hudební nástroje, dokonce i vede kroužek kytary. Hlásí se na Stojanovo gymnázium Velehrad, v budoucnu by chtěla pracovat s lidmi.

Na Tauferovu střední školu veterinární v Kroměříži pohlíží Adéla Holásková. Přijetím zde se jí splní velký sen.

Samuel Horký v následujícím školním roce plánuje studium na Průmyslové škole v Otrokovicích - obor mechanik instalátérských a elektrotechnických zařízení.

Lukáš Husek se chystá na Střední školu Baltaci ve Zlíně - obor hotelnictví.

O Uherskohradištském gymnáziu sní Karolína Chramcová.

Vojtěch Jámboř není zrovna studijní typ, ale snaží se, a to se cení. Zvolil si obor Mechanik seřizovač ve Starém městě.

Liliana Juříková by v dalším školním roce ráda studovala na Střední odborné

škole ochrany osob a majetku ve Zlíně. V budoucnu se vidí jako voják.

Fotbalista Jakub Kedroň si zvolil Obchodní akademii v Uherském Hradišti.

Uvidíme, kam to Kuba dokope.

David Kníž se chystá na Střední školu gastronomie, hotelnictví a lesnictví v Bzenci - obor lesnictví. Chce pracovat jako dřevorubec.

Barbora Kocourková má od malička ráda zvířata. Jejím snem je vyučit se v oboru chovatelství na Středním odborném učilišti v Uherském Brodě.

Daniela Kostílková hraje v cimbálové muzice na housle a také ráda hraje softbal. Dlouho nevěděla, kam si dát přihlášku a nakonec si vybrala Stojanovo gymnázium na Velehradě.

Ondřej Kroča je vtipný a hodně upovídaný. Chce se vyučit v oboru Mechanik a opravář motorových vozidel ve Starém Městě. Rád jezdí s kamarády na kole.

Eva Máčálíková si vybrala cestu Gymnázia ve Starém Městě. V budoucnu si přeje uplatnit se ve zdravotnictví.

Barbora Maňková má podobné plány. Její představa je mít vlastní ordinaci dětské lékařky a proto se hlásí na SŠPHZ - obor praktická sestra.

Ester Ottová ráda kreslí a věnuje se skautu. V budoucnu by chtěla pracovat s dětmi, z toho důvodu si zvolila Pedagogické lyceum ve Veselí nad Moravou.

Talentové zkoušky na konzervatoř v Brně úspěšně udělal Matouš Pospíchal. Je velmi nadaný houslista. Přejeme mu hodně štěstí.

Nelu Prachmanovou naplňuje pečení. Jejím snem je otevřít si vlastní kavárnu. Tomuto snu jde naproti výběrem Střední školy gastronomie, hotelnictví a lesnictví v Bzenci - obor hotelnictví.

Štěpán Ryška vyniká v biologii a dějepise, je velmi chytrý, proto se hlásí na Stojanovo gymnázium na Velehradě. Po vystudování se uplatní ve zdravotnictví.

Simon Snášil se chystá na Střední průmyslovou školu v Otrokovicích - obor mechanik instalatérských a elektrotechnických zařízení. Chce pracovat jako kotlář. Ve volném čase se věnuje lukostřelbě.

Maroš Straňák se věnuje posilování a zdravému životnímu stylu. Zvolil si Střední odbornou školu ochrany osob a majetku ve Zlíně. Jeho představa práce je stát se osobním trenérem.

Kristina Šefránková si touží otevřít vlastní bar. Z toho důvodu se hlásí na SŠPHZ - obor barman - číšník.

Natálii Ševčíkovou baví cestování a jazyky. Vybrala si SŠPHZ - obor hotelnictví.

Adriana Špačková si podala přihlášku na Obchodní akademii do Uherského Hradiště.

Veronika Ťuhýčková bude premiantkou i na Gymnáziu v Uherském Hradišti.

Ester Vávrová si zvolila SŠPHZ - obor zdravotnické lyceum, protože má ráda biologii a práci s lidmi.

Monika Žlebková se dlouho rozhodovala, co by chtěla v budoucnu dělat a proto si podala přihlášku na gymnázium ve Starém Městě

K. Chramcovová, V. Ťuhýčková

TUŠKA – TUpešský ŠKolní Almanach

Vydala Základní škola a Mateřská škola Tupesy. Náklad 200 výtisků.
Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s. r. o., Buchlovice